

Vass József:
VÁGYAIM

Járom az utam, mellettem árny suhan,
Szívem legdrágább vágyai szállnak,
Elsuttoghatom könnyeim között bánatom,
Ő mindig jól vezetett, könnyes éjjen át.

Majd a fényben látni, irgalom kútját,
Az irgalom kútja túl mély nekem.
Járom az utam és keresem a fényt,
Erős karod ott legyen támaszom.

Távolban meg láttam egy ösvényt,

Mely egy szikrácska éltető remény,
Ott épp egy tündér suhant fehérben,
S én látni benne téged véltelek.

Hinnem kell, hogy az álmok valóra válnak,
hogy minden lélek mellett angyalok állnak.
Figyelő tekintetüket reánk függesztik,
Munkájukat nesztelen, és értünk végzik.

Velünk kelnek hajnalok, hajnalán,
Minket őriznek a mindennapok során.
Magányos így soha senki nem lehet,
Hiszen mindenkit egy igaz angyal szeret.

Megint hiszek újra egy régi szerelemben,
Megtaláltam azt, akire régóta vágytam.
Jöjj közelebb, hogy átölelhesselek lágyan,
Két szív egymásra talált, e csendes szigeten.

Az angyalok legyenek erős támaszunk,
Fejemet békében a kezedbe hajthatom!
Kedvesem, ha öreg leszek, és te magad is,
Hiszen minket egy igaz angyal szeret!